

Chiều Ấy

Phạm Quang

1. Từng cơn gió chiều xót xa thật nhiều thương cho trần
2. Hoàng hôn tím mầu xót thương địa cầu mê man tội
3. Đồi cao dốc mòn dấu chân địa đàng vai mang nặng

gian một chiều hoang tím. Và cơn gió nào trách than trần
nhờ lòng người nung nấu. Nay Con Chúa Trời xuống nơi trần
vai tình thương chan chứa. Lặng im vô bờ Ý Cha nguyện

gian mê man tội tình lãng quên một chiều.
gian yêu thương mọi người lãng quên đời mình. ĐK: Chiều
vâng đau thương vui nhận lễ dâng cho đời.

ấy không gian như vấn khăn tang núi đồi kinh hoàng sửng

sốt Chúa Trời đã chết đơn côi. Mẹ đứng chết chìm trong nỗi thương

đau gió chiều ru hồn ai oán khóc than trần gian bạc tình.